

* n. a) weisser Senf. — b) eine best. Gemüsepflanze GAL. — c) Safran; vgl. कनक°. — d) Staubfaden der Lotusblume. — e) Gold. — f) Auripigment GAL.
 * गौरक m. eine Reisart GAL.
 गौरकुल m. N. pr. eines Fürsten VP. 2, 4, 200.
 गौरह्य n. fehlerhaft für गौरह्य.
 * गौरखर m. ein wilder Esel.
 गौरगणोद्देश m. Titel eines Werkes. °दीपिका f. Titel eines Commentars dazu.
 गौरग्रोव m. Pl. N. pr. eines Volkes.
 * गौरग्रोवि m. Patron. Davon * Adj. °प्रीवीय.
 गौरचन्द्र m. Bein. Kaitanja's KAITANJ. 1, 9.
 * गौरजीरक m. weisser Kümmel RĪĀN. 6, 59.
 गौरपटक m. N. pr. v. l. für कौरपडक.
 गौरतिलिरी m. eine Rebhuhnart BHĀVAP. 2, 3, 8.
 गौरत्र n. Nom. abstr. zu गौर 1) a) Comm. zu NAISH. 8, 99.
 * गौरत्रचम् m. Terminalia Catappa RĪĀN. 8, 45.
 गौरपृष्ठ m. N. pr. eines Fürsten.
 गौरमन्त्र wohl ein best. Spruch.
 गौरमुख 1) m. N. pr. verschiedener Männer. — 2) * f. घ्रा N. pr.
 गौरमूर्ग m. Bos Gaurus.
 गौरल्लाम Adj. an der Stirn weiss gefleckt TS. 5, 6, 46, 1.
 गौरव 1) Adj. zum Lehrer in Beziehung stehend. कुल n. die Familie des Lehrers. — 2) * m. eine best. giftige Pflanze GAL. — 3) n. a) Schwere. — b) Schwere eines Buches, so v. a. Voluminösität NĪJAM. S. 4, Z. 9. — c) Schwierigkeit KĀRAKA 3, 4. — d) prosodische Länge. — e) Wichtigkeit, grosse Bedeutung, hoher Werth. — f) Gravität, Ehrwürdigkeit, Ansehen der Person, Würde ĀPAST. — g) die einer Person oder Sache erwiesene oder gebührende Hochachtung, Ehrfurcht —, Respect vor HAṢṢĀĀ. 218, 19. Kīd. 194, 31. 2, 146, 16. पुनर्गमन° Ehre 1, 238, 5. — h) ein best. Fehler in der Dialektik: Schwerfälligkeit, zu weites Ausholen.
 गौरवज्ञात Adj. von Ehrfurchterfüllt LALIT. 278, 15.
 गौरवलाघवविचार m. Titel eines Werkes.
 * गौरवह्नी f. Fennich NIG. Pa.
 गौरवारुन m. N. pr. eines Fürsten.
 * गौरवित्त Adj. in Ansehen stehend, hochgeachtet.
 * गौरशाक m. eine Art Bassia.
 गौरशालि m. eine Reisart VARĪH. JOGAL. 7, 4.
 गौरशिरम् m. N. pr. eines Mannes.
 * गौरसकथ्य Adj. (f. ई) rōthliche Schenkel habend.
 गौरसर्षप m. Simapis glauca, ein solches Senfkorn (ĀPAST.) auch als best. Gewicht.
 * गौरसुवर्ण n. eine best. Gemüsepflanze RĪĀN. 7, 151.

गौराङ्ग 1) Adj. (f. ई) einen rōthlichen Körper habend DUBĀTAN. 34. — 2) m. Bein. Kaitanja's. — 3) * f. ई Kardamomen RĪĀN. 6, 87.
 गौराङ्गमह्नीक m. N. pr. eines Mannes.
 * गौराज्ञात्री f. weisser Kümmel RĪĀN. 6, 59.
 * गौराटिका f. Predigerkrāhe RĪĀN. 19, 114.
 * गौरार्द्रक m. ein best. Gift.
 गौरावस्कन्दिन् m. Bein. Indra's (als Bos Gaurus bespringend oder einen B. G. angreifend) ÇAT. Ba. Comm. zu NĪJAM. 9, 1, 21.
 गौराश्व m. N. pr. eines Fürsten MBu. 2, 8, 18.
 * गौरास्य m. eine schwarze Affenart mit weisslichem Gesicht.
 गौरासृक्षिक m. eine Schlangenart.
 गौरिक 1) m. a) vielleicht weisser Senf. — b) Metron. des Māndhātara. — 2) * f. घ्रा ein noch nicht mensurirendes, achtjähriges Mädchen.
 गौरिमन् m. Nom. abstr. zu गौर 1) a) NAISH. 8, 99.
 * गौरिमन् m. und * °मती f. N. pr.
 * गौरिल m. 1) weisser Senf. — 2) Eisenfeil.
 गौरिवीत Adj. von गौरिवीति. Vgl. गौरि°.
 गौरिवीति m. N. pr. eines Ṛshi. Vgl. गौरि°.
 * गौरिवकथ्य m. N. pr.
 1. गौरि f. s. u. गौर.
 2. गौरि Adv. mit कर्त्तु weiss —, glänzend machen Ind. Stud. 15, 210.
 गौरिकल्प m. ein best. Kalpa 2) h).
 गौरिकास्त m. N. pr. eines Autors. Auch °सार्व-भौमभट्टाचार्य.
 गौरिगायत्रिका und °गायत्री f. ein best. Vers HEMĀDRI 1, 230, 14, 16.
 गौरिगुरु m. Bein. des Himālaja.
 गौरिचतुर्थी f. der 4te Tag in der lichten Hälfte des Māgha.
 गौरिचरित n. Titel eines Werkes.
 * गौरिज्ञ 1) m. Metron. Kārttikeja's. — 2) n. Talk.
 गौरिज्ञातक n. Titel eines Werkes.
 गौरितीर्थ n. N. pr. eines Tirtha.
 गौरिनाथ m. Bein. Çiva's.
 * गौरिपट्ट m. the horizontal plate of the Liṅga, typical of the female organ.
 गौरिपति m. 1) Bein. Çiva's. — 2) N. pr. eines Mannes.
 * गौरिपाषाण m. weisser Arsenik NIG. Pa.
 * गौरिपुत्र m. Metron. Kārttikeja's.
 * गौरिपुष्प m. 1) Fennich. — 2) Nerium odoratum RĪĀN. 10, 12.
 गौरिपूजा f. Verehrung der Gauri, ein Festtag am 4ten Tage in der lichten Hälfte des Māgha.

गौरिभर्तृ m. Bein. Çiva's.
 गौरिमुपुड m. N. pr. eines Vidjādharma-Fürsten.
 * गौरिललित n. Auripigment RĪĀN. 13, 69.
 गौरिवर m. 1) * Bein. Çiva's. — 2) ein Gnaden-geschenk der Gauri.
 गौरिवित 1) Adj. von गौरिवीति; vgl. गौरि°. — 2) n. Name verschiedener Sāman Āśu. Ba.
 गौरिविति m. N. pr. = गौरि°.
 गौरिचत n. eine best. Begehung.
 गौरिश m. Bein. Çiva's.
 * गौरितल्पिक Adj. das Ehebett des Lehrers ent-weihend.
 * गौरिर् n. Bleiglätte NIG. Pa.
 * गौरिष्मन् m. weisser Arsenik NIG. Pa.
 * गौरिलनपिक Adj. die Merkmale der Kühe kennend.
 * गौरिलन्द Adj. (f. ई) von गौरिलन्द.
 * गौरिलन्द m. Patron. von गौरिलन्द.
 * गौरिला f. = गौरी N. pr. der Gattin Çiva's.
 * गौरिलाङ्कयण m. Patron. von गौरिलाङ्क.
 * गौरिलिक m. Bignonia suaveolens.
 * गौरिलोमन Adj. dem Kuhhaar ähnlich.
 गौरिलुग्व 1) Adj. = गौरिलुग्व 1). — 2) f. ई Patron.
 गौरिलुग्वलिवीपुत्र m. Metron. eines Gobhila.
 गौरिलिक 1) Adj. über गुल्म 2) a) handelnd KĀRAKA 6, 11. — 2) m. a) das einzelne Individuum eines Soldatenpostens. — b) ein Befehlshaber über गुल्म 1) b) J. A. S. Beng. 47, 405, 34.
 * गौरिल्य 1) Adj. süsslich RĪĀN. 7, 209, 8, 120. — 2) n. a) Süssigkeit RĪĀN. 10, 48. — b) Syrup. — c) ein spirituöses Getränk.
 * गौरिलसनिक Adj. (f. घ्रा und ई) von गोवासन.
 * गौरिलशक्तिक Adj. (f. ई) einen mit Ochsen bespannten Wagen besitzend.
 * गौरिलशतिक Adj. (f. ई) hundert Kühe besitzend.
 गौरिलङ्क n. Name eines Sāman.
 गौरिल m. Patron. von गुम्बि.
 गौरिलायणि m. Patron. von गौरिल.
 गौरिल m. = गौरिल.
 गौरिलूक n. Name eines Sāman.
 गौरिलूक्ति m. Patron. von गोपूक्त (Comm.).
 * गौरिल 1) Adj. (f. ई) von गोपूष्ठी oder गोपूष्ठी (N. pr. eines Dorfes). — 2) f. ई N. pr. eines Dorfes. v. l. गोपूष्ठी.
 गौरिलिक Adj. eine Versammlung —, eine Gesellschaft betreffend zu Spr. 2206.
 गौरिलीन Adj. (ein Ort) wo eine Kuhherde ge-standen hat; n. ein solcher Ort HAṢṢĀĀ. 56, 22 (गो° gedr.).
 * गौरिलसृक्षिक Adj. (f. ई) tausend Kühe besitzend.